

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vae leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „*gostanicah*“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vede črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „*trch kron*“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frakcijejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Šole.

V nekaterih mestih nekdanje Ilirije, sedanje Slovenije, začele so srednje in ljudske šole z drugo polovico tekočega meseca, v drugih mestih začnejo s pričetkom bodočega meseca. Slovenski narod, največji trpin med vsemi narodi, ki so se kedaj vojskovali proti Turku, Prusu, Francozu, Magyaru in Italijanu za avstrijsko cesarstvo, napel je in nepenja vse svoje žile, da bi si pomogel s svojo močjo v časih, ko so mu vse javne razmere nasprotno in sovražno. Slovenski narod je od Boga bogato obdarjen z dušnimi zmožnostimi in vrlinami; zato tudi dobro umeje, da omika je velik zaklad, kateri mu odpira pot do časnega blagostanja. Zato trka uže mnogo let na vrata državne uprave, katera deli dobroto raznim narodom, naj bi se tudi njemu olajšala pot, po kateri se pride do omike. Ali do zdaj bilo je vse njegovo trkanje zastoj. Kakor je moral v prejšnjih časih sleči Slovence in po dolgem trpljenji obloči nemško železno srajco, kdor je hotel priti z državno pomočjo do omike, tako tudi dandanes. Deček mora prenehati v naravni odgoji ter poprijeti se tujega jezika, katerega ne ume, ako hoče deležen biti omike, ki se podaja mladini na srednjih šolah. Sedanji minister za uk in bogočastje obečaval je v svojih doviških dnevih, ko ni poznal še raznih toček naše državne politike, da do letošnje jeseni preštudira slovensko šolsko prašanje in da potem bo tako postal, kakor se mu bo zdelo dobro in potrebno. Državni poslanci so mu verovali in so z obljubami tolažili svoje volilce. Do zdaj pa nismo videli niti najmanjšega znamenja, da bi bil ministrov študij slovenskih težav prouzročil kako bistveno spremembo na učnem polju. Zato se jako bojimo, da gospod minister je v dotiki z uplivnimi osebami na državnem krmilu slišal kaj o visoki državni politiki gledé Slovencev in da je prišel do prepričanja, katero je imel njegov prednik o narodni odgoji in o narodnem učenju pri Slovencih, ter da nimamo več opraviti z njim le kot z naučnim ministrom, ampak tudi kot s politikom.

V svoji borbi za narodno šolo imeli smo v prejšnjih časih goriške Italijane kot tovariše. Odkar je pa obveljalo politično mnenje nekkih gospodov, da irredenti in Avstriji proti največja nevarnost po južnih Slovanih, Hrvatih in Slovencih, ako se združijo v jugoslovansko kraljestvo, sprejeli so liberalni italijanski narodnjaki nalogo prepirati se s Slovinci, nagajati jim in delati jim vsakovrstne zapreke. Da bi Slovenci ne

dobili v šolah svojih pravico, ne zahtovajo niti za se narodnih šol. Tako služijo italijanstvu, kateremu ne preti v sedanjih mejah nikaka nevarnost, in tistim političnim nazorom, ki vidijo v Slovencih, ki dajejo cesarju blago in krv, največjo nevarnost za Avstrijo.

Slovenski narod trpi in prenaša, dobro vedoč, da je svoje dolžnosti do domovine in cesarja vedno najzvesteje izpolnoval, in trdno prepričan, da politična načela pridejo in odidejo, a narodi da ostanejo. Zato prenaša vse butare in težave, katere mu nakladajo sedanje razmere ter pošilja svoje otroke v šole pomenčevalnice, da jim oskrbi vsaj toliko izobraženosti, kolikor je mogoče. Slava slovenskemu narodu, ki se ne boji težav, ter se trdno drži svoje narodnosti. Biti slovenske krvi bodi Slovincu ponos! Prihodnost bo naša, kajti borimo se za sveto in pravično reč. Vsak pedagog (učitelj in odgojevalec) je za nas; nasprotni so nam le — politiki in oni, ki so v službi politikov, njih hlapci. Nesmisel preide; resnica ostane in zmaga.

Dopisi.

Iz Kanala, 22. sept. — (Beseda. Dobri sklepji. Važnost petja. Ustanovitev podružnice sv. Cirila in Metoda). „Lep večer je bil uccoj; da bi lo v kratkem sledil enak!“ S tem čutom šlo je mnogobrojno občinstvo, ki se je udeležilo 19. t. m. veselice v Kanalski čitalnici, k počitku, nadejajo se, da mu bodo odsej večkrat dana prilika, zbrati se v dvorani g. Segale napajat si dušo z milo donečimi glasovi narodnih naših skladb ter spremljat z vsjo gorečnostjo razvoj šaljivo igre, katera je glavni del vsake Besede in ki posebno užije sloje naroda vselej kar očara.

Beseda vršila se je po programu izimši II. točko t. j. pozdrav predsednikov, ker je naš župnik — ob enem čitalnici predsednik — bil tisti večer zastran po duhovnem opravilu. Da je bilo petje izborno, o tem ni treba niti besedice izgubiti, kajti kder roka gosp. Zege, obče znanega veččaka na glasbenem polju, vodi petje, ne more biti drugače, dasi je bila večina pevskega zbora sestavljena iz novih moči. Posebno je ugajala prekrasna Hajdrihova „Luna sije“, po kateri se obče odobravanje dolgo ni hotelo poleči, če tudi se je dvakrat zapela in ni neznana na Kanalskem; tako natančno se je pela. Gosp. učitelju pa nam je biti hvaležnim ne samo zastran mučnega

izvožbanja pevcev ter povsem dovršenega petja, on nas je razveselil tudi s klasičnim govorom o pomenu „Družbe sv. Cirila in Metoda“, ki ga gotovo blagovolji priobčiti v kakem slovenskem listu, tako da bodo tudi širši krogi imeli priliko seznaniti se z njegovimi jedrnatimi razvitiimi razlogi, ki so mu donesli uže pri veselici burno pohvalo. V tej nadi opuščam dati cenjenim čitateljem pregled vsebine tega odličnega govora.

Kaj pa naj rečem o deklamaciji Gregorčičeve balade „Naš čolnič otmimo“, od katere uže besede same elektrizujejo vsako količkaj domoljubno srce? Gotovo je slovanska zavest gosp. predavatelju Janku Berlotu zraven prirojenega deklamatorskega talenta mnogo pripomogla do velikega uspeha, ki ga je š njo dosegel.

Tudi goslača gg. Dekleva iz Vipave, ki je blagovolil sodelovati in Kraševca sta sveda bila svoji nalogi kos ter sta žola zasluženo priznanje. Da je pa zadnja točka obširnega sporeda, namreč šaljiva igra „Eno uro doktor“, posebno ustrezala občinstvu, izbudivši veliko smeha, ni mi treba na dolgo razpravljati. Najvažnejši ulogi Škarjanca in Anđiko igrala sta g. Kraševca in gospica Pavlinova prav spretno, sicer pa tudi drugo osobje te igre ni nikakor zaostalo za njima. Ako dostavim, da si je mladina po besedi privoščila še nekaj uric gibanja, mislim, da sem opravil poročevalčvo dolžnost.

Sedaj pa še nekaj! Sedem dolgih, suhih let je prešlo in ni je bilo le enkrat besede mej tem časom v prijaznem našem trgu, ki se je popred odlikoval s svojimi dovršenimi vesellicami. „Ni pevcev“, „ni mogoče“, „grozen sijaško bode posledica, če poskusimo napraviti kaj“ — se je odgovarjalo vedno na prigovore, naj se priredi kaka beseda. Plesi so pač bili, ali dušne hrane se narodu ni ponudilo. In sedaj po dovršeni veselici se li ne razprše za vselej taki in enaki pomisleki? Upajmo da; vsaj sedaj gojé vsi veselo nadejo, da se spot oživí nekoliko naše družabniško življenje z rednimi vesellicami, kar je popolnoma prav. Kajti ne samo da so omikanejši dolžni narodu pripomoči do večjega izobraženja ter mu ob enem napraviti par prijetnih ur duševne zabave, nego narodno petje, ki se razširi po besedah, je sploh velik kulturn činitelj posebno pri rahlih Slovencih, ki se tako radi vržejo ptujcu v naročje. Ravno znanje domačih pesni je velik jez proti potujčevanju, obujajoč ob enem ljubezen do materinščine tudi v praih narodno nezavednih. Drugi pripomoček proti

LISTEK.

V sreči nesreča.

Prizor iz kmečkega življenja.

(Spisal P. M.)

(Dalje).

Približala se je najžalostnejša ura njegovega življenja mnogo prej, kakor si jo je mislil in še manje želel. Niti on, niti njegova nesrečna družina ni imela več prijatelja, kateri bi jim pomagal rešiti se iz neareče.

Posamezni oddelki posestva so se cenili ter prodajali raznim kupcem, največ pa je ostalo v rokah glavnih posejvalcev denara, namreč mestne zastavljavnice in domačega krčmarja. Tudi kateri družih vaščanov si je privoščil kak kos, ako mu je ugajal gledé cene in pa ako je bil blizu njegovega posestva.

Tako se je razkosalo obširno posestvo, da je vsak zgubil upanje, da bi še kedaj vse skupaj prišlo pod jednega gospodarja.

Prodala se se polja, travniki in gozdi; tudi hiši se ni prizaneslo. Nekdanji bogataš, ki si je meril zlato na merik, postal je največji revež v vasi. Nekdanjega župana je zdaj vsak „baraba“ gledal po strani ter ga saamehoval.

„Čast je ledena gaz“ — pravi prislovica, in res je. Ona stoji le toliko časa, dokler jo podpira bogastvo, brez katerega zgine, kakor led, ko ga obsije gorke pomladansko solnce.

Posijalo je res pomladansko solnce, prišla je ljuba pomlad, up boljših dni, a ne Korobaču ni njegovej družini. Spomlad njemu ni prinesla tolažilnega upanja, ampak pekočega kosa, da je zapravlil tako lepo premoženje v primerno jako malo letih. Prinesla mu je beraško palico, potisnila jo je v roko njemu in njegovej družini.

Le razne okoliščine in prošnje so pripomogle, da mu ni bilo treba koj zapustiti svojega doma. Ker je bilo polje večinom uže posejano, obdržal si je ono, katero je bilo ostalo zastavljavnici, s pogojem, da plača pogojene obresti. Prejšnji gospodar lastnik postal je najemnik nekaterih prej svojih njiv!

X.

Ostal je Korobaču v obdelovanje kot najemniku oni del prejšnjega njegovega posestva, ki je bil ostal na dražbi mestni zastavljavnici. Teško je bilo nekdanjemu bogatstvu, ko je moral pri vsakem pridelku najboljšo prodajati ter plačevati ne majhne obresti. Razvajanemu moču ni bilo moči izhajati. Prejšnja razvada — popivanje lotilo se ga je koj, ko je imel kaj okroglega v žepu. Da bi si kaj denara pridobil, popustil je obdelovanje polja svojeji revni družini, posebno potrpežljivemu bratu, a on sam se je lotil

pokritoga pohajkovanja: začel je prekupčevati s kravami. Prekupčevalci so navadno tudi popivati; b kupčijo prislužijo si toliko, da si namakajo suha grla; to se godi tudi pri vsakeji priliki, ko se kupuje ali zopet prodaja; ne izostanejo prekupčevalci niti tam, kjer kedo drug kupuje ali prodaja; takrat poslujejo kot mešetarji. Jednacega posla lotil se je naš nekdanji župan.

Komaj vsak teden jedenkrat prikazal se je domov k nesrečni družini, za katero je maral toliko, kolikor sam za - sé; ali še manje, kajti sam sebi si je vsaj privoščil — božje kapljice večkrat v še preobilnej meri, ali pa so mu jo drugi privoščili. Za pod zob ni prevečkrat pomanjkovalo.

Vse drugače pa je bilo doma. Pridelek je komaj zadostoval za najpotrebnejši vsakdanji živež ter za obresti in to, ako je bila dobra letina. Uboga družina, ki je bila vajena vsemu dobremu, morala je na vse pozabiti. To je gotovo jako težko. Revščina jim je gledala vsak dan občutnejše v hišo. Kar je bilo ostalo še kaj vrednega pohižja, prodajalo se je vsak čas. Še celó kočlom, ki se rabijo pri kuhanji vsak dan, ni se prizaneslo. Hlevi so ostali prazni. Zadnja kravica, ki je večkrat žalostno mukala samctna v prostornem hlevu, šla je za obresti. Uboštvo je prirastlo do vrhunca.

Jesen nekega leta ni napolnila kmetom obširnih kašč; najmanj pa je obdarovala Korobačeve, kajti polje je bilo slabo obdelano uže mnogo let, a sedaj

potajševanju pa bodi vsebuje udeležanje pri Podružnici sv. Cirila in Metoda, ki se snuje v Kanalu, daj Bog, da z uspehom. Vsak novec porabljen v ta namen donosil bode stoterne obresti — zakaj, o tem se lahko vsakdo pouči iz slovenskih listov, ki neustrahovano razlagajo potrebo in pomen omenjenega društva.

Za sklep naj še dostavim, da so vsi sodelavci pri opisani veselici vredni najtlačnejše pohvale, ker se niso strašili ne truda, ne velikih zaprek, ne na način vender le prebili led splošne mrzlosti, ki je dosedaj vladala, opominjajoč jih, da naj se v potohodnje trdno držé pregovora, da drzne srečo podpirati.

Gorenja Tribuša, 20. sept. — Ni se pristo klop popolnoma štiri leta in uže smo zopet občine. Dne 12. t. m. se je namreč poslovil od naše občine naš častiti gospod vikarij Janez Jarec. Ako bi bili v naši modri, bi ga bili pač radi pridržali med nami. Bil nam je resnično goreč in skrben dušni pastir. Mladu in staro, vse ga je ljubilo. Zelo smo pač žalostnim pogledom sledili njegovemu odhodu. A zdaj sdi se nam, kakor da bi v vsaki hiši nekaj manjkalo. V nedeljo ni več ališbe božje in ob delavnikih ne slišimo svenjenja, ki bi vabilo k sv. maši — Me ne je odhod častitega gospoda toliko huje sadel, ker mi je bil v svojej prijaznosti in postrežljivosti vedno najboljši svetovalec in desna roka pri občinskih opravilih. In župan, ki ni po mestnih željah trgjal hlač, pač dandanes potrebuje večjega pomočnika pri tako obilnih in raznih opravilih, kakoršna se nakladajo županom.

V imenu svojemu in vseh občanov se Vam, č. g. vikarij! javno zahvaljujemo za vse nauke v cerkvi, za trud v šoli, za pomoč v uradu, za tolažbo in pomoč, katero se tolikrat podaliti. Kakor nam je bilo težke slovo od Vas, in kakor Vas ne moremo in ne bomo dolgo pozabili, tako je pa prav ta spoštljiva ljubezen do Vas uzrok, da se veselimo in da Vam čestitamo, da ste prišli iz naše zaperte dežele na bolj ugodno mesto. Iz srca Vam voščimo ljubezen Vaših novih ovčic, srečo in zadovoljnost.

Župan: Logar

Na Tolminskem, dne 15. t. m. — (Iz potne torbe.) Ker sem v Tolminu, želel sem obiskati brate Slovence v bližnjih Volčah, ko so imeli prvo veselico v svojem „Bralnem in pevskem društvu“. Napotil sem se z mnogimi Tolminci v bližnjo vas k veselici, ki je bila naznanjena za dan 12. t. m. Ko ura 8 odbije, odmakne se zgrinjalo in gospod Hvala kot predsednik društva nastopi ter prosi občinstvo, naj ne sodi prestrgo mladega društva. Menim, da take prošnje ni bilo treba, ker difetastije in pevci delali so po svoji moči več ko zadostao; samo Jenkov „Naprej“ bil je nekoliko premrtov in pretih; drugo bilo je vse v redu.

Najbolje pa mi je dopadel govor gospoda Kuščerja, ki je govoril prav važne besede, katere bi si moral vsak narodni človek gorke v srce položiti. Prav je imel, ko je rekel, da na Goriškem društva pekaajo, in ko je priporočal, naj bi se predstojniki bolj zanimali za narodno stvar, radi katere bi nas naši znanoci lahko kleli, ako bi se kot prededje nič ne brigali za njo. Res je, da se nahaja veliko društev, pa le po imenu; da bi se koda zganil in podučen govor imel za mili naš narod, godi se le redko. Resnica je, da grejo društva rakovo pot; pa vi, Volčani, ne vdaajte se; ker ste se pripravili netiti ogenj na narodnem ognjišču, delajte brez boječnosti; marsikdo vam bo pomagal. Hrabri bodite kakor lev

leta ni dobilo nič gnoja. To pa je glavni pogoj rodovitnosti našega polja in ni se tedaj čuditi, da zemlja malo rodi, ako je slabo obdelana in ni pogojena.

Gospodarja ni bilo pri hiši, delavca pravega tudi ne, bližal se je čas, ko bode Korobač prisiljen zapustiti svoje nekdanje posestvo tudi kot najemnik, kajti imel ne bode s čim plačati najemščine in nikdo neče pustiti posestva kakemu najemniku, kiga ne obdeluje, ker s tem izgublja vse vrednost.

To je vedel tudi Korobač. Ni mogel več vztrajati, ker tudi njegov novi posej — prekupčevanje — ni mu nesel toliko, kolikor mu je obetal v pričetku. Prekupčevalci — posebno s kravači — si navadno skušajo pomagati, kakor morejo. Z besedo in delom prekanijo, ali skušajo prekaniti najprej onega, pri katerem živinca kupujejo, in potem onega, kateremu kravico prodajajo. Gotje človeku lahkega uma, preveč zaupljivemu, nevažnemu prekanjenim mešetarjem in prekupčevalcem, ako pride pravim „tišem“ v pest. Opeharijo ga takó, da se sam sebe sramuje, ko spozna prevare.

Da pri takem poslu ni božjega blagoslova, vé vsakdo; ni treba tedaj posebej poudarjati. Znaná pa je tudi vrstica lepe pesnice, da „prazno je delo brez sreče z nebes“! Pokazalo se je to pri Korobaču. Le malo časa je hodil po bližnjih in daljnih krajih po svoji kupčiji; spoznali so ga kmalu iz s poslom bil je pri kraji. Čakó tožiti se ga pri sodnji. To pa je bli že le začetek.

in brez strahu. To bi pa priporočal, da naj bi vas posnemala marsikatero društva, vas začetnike. Zeleti je, da bi društva na Goriškem svetila, posebno v hribih, ker iz visokine se lahko pride v dolino. Med vami pa, društveniki, naj ukazuje ljubezen in sloga, ker le tam je moč in se lahko prikaže da lahkih vspohov, kjer je ljubezen med narodom, ki je najmočnejše orožje, s katerim se moremo sovražniku v bran postaviti.

Kaj delate pa vi, Kobaridci, s se svojo družnico? Čitali smo iz vašega trga že mnogo viharjev; ali se viharja bojite, da narodni možje spite? ste li morda popolnoma odmrli stari še krečki možje, ki ste bili, skoro bi rekli luč naroda na Tolminskem? ali je res, da ni moč med vas pripraviti prejšnje sode, kakoršna je bila v prejšnjih časih? mislil bi, da prav lahko, ako le hočete. Veselilo bi me, ako bi tudi vas, kobaridci — častničarje, stare moše obrat obiskal. Torej na svidenje, kedar pridem k vam.

Tudi naše Tolmince bi bilo na marsikaj opozoriti, pa naj bo; saj jim z besedo povem, kedar zopet pridem. Vsaj sem že mnogo govoril, ali žalibog da nič ne pomaga. Pa nikar ne mislite kaj napačnega; tu gre za društva in za nič drugoga. Z Bogom! Vam vsem udani rojak Potevalec.

Iz Ajdovščine, 18. sept. — (Bono Rei P. Nato.)

V sredo 15. t. m. obiskal nas je gospod dr. pl. Bizzaro. Kakor navadno veljalo je i te njegovo obiskanje v prvej vrsti starinam našim, „rimskim šancam“ v Hruševici. V neznanosti in zadržljivaj soperici, kakoršna je one sreče tu pritiskala, dobro dčal je poziv gospoda doktorja dvema tukajšnjema gospodom, naj bi se tudi ona udeležila izleta v hladno Hruševico. Kolikor sem od njih izvedel, ogledal si je gospod doktor oni kamen — kos nekake spomenika — ki je pri hišah „rimskih šanc“; prav ob državnej cesti na desno, ko se gre iz Podkrajja v Logatec. Oni kamen bil je najbrže podstavek kakemu kipu, postavljenemu v spomin možu za domovino zaslužnemu. Za to trditve plemenitega gospoda govoré luknje izdolbljene vrh kamna, v katere je bil bojda kip utrjen, kakor trdi zgoraj navedeni napis. Sodeč po skrivljeni črki P, kakor tudi po ostalih črkah pravi naš starinar, da onf kamen spomenik je iz 4. stoletja p. r. K. Kamen sam je 120 cm. visok in 70 cm. širok. Početek „rimskih šanc“ prijavja tudi on rimljanskej dobi i to radi takezvanega rimskega cementa, ki se nahaja v dotičnih razvalinah, kakor tudi radi ostankov poganskega svetišča — po njegovem mnenji Jupitru posvečenega — katero je bilo v sredi trdnjavskega zida.

V potek popoldne imela sta dotična gospoda odpotovati k sv. Pavlu nad Gojače; radi burnega vremena se je pa to za nedoločén čas odneslo. A takrat mislije tudi kopati. No, možu, ki vse svoje žrtuje za blaginjo ljudsko — boinic, za žovasto deco na Gradežu je v svoji njegovo dolo —; možu, ki se mnogo trudi, da bi našej ožjej domovini potom starin in starinoslovja pred svetom lice osvetil, pristovati bi v resnici pridevek: Bono Rei P. Nato!

Iz Štanjela, 20. sept. — 16. t. m. razpisane so bile volitve v občinski zastop. K tej županiji pripadajo katastralne občine: Kobiljeglava, Hruševica, Štanjel, Lisjaki, Kobilj in Kobilci. Volit so prišli samo Kobiljeglavo in volili so 15 svojih zastopnikov v starešinstvo in po milosti tudi 3 iz Štanjela. 4 vasi ostanejo brez zastopnikov; tu bo menda zdaj ljudovlada, ali pa jim pošljejo tujega kneza, kakor Bolgarom ranjkega Battenberga. Ze pred časom hoteli so se Kobleglavci ločiti od skupne županije. Prošnjo je tudi deželni odbor odobril, enako namestništvo; a ministerstvo jim jo je zavrnilo.

Bekli so, da se radi tega prizadevajo ločiti se od Štanjela, ker imajo preveč potov semkaj, čeravno so vsako nedelje zjutraj tukaj pri prvi maši. Ne, zdaj so lepim potom dosegli vse in še več nego so želeli. Kobiljci, Kobleci itd. se bodo pa po tramvaji vozili v Kobiljeglavo. Naši ljudje so res čudni. Če je sejem v Sezani ali pa tudi v Divači, pojde tje in kapi trake za 10 kr.; potroci novec in zamudi dokaj časa. Tu pa, ko ga kliče pravica in dolžnost, se izgovarja: saj brez mene prav tako opravijo; vse eno je, če gram blizu ali ne.

Tako se godi pri vsaki volitvi. Škoda so ma zdi zamuditi pol ure; ne pomisli pa, kako zle nasledke zna imeti njegova malomarnost. Potem javkajo ir dolže eden drugega, kakor da bi ne vedeli, da je prepozno po toči zvoniti.

Menda so se pa te volitve vršile nepostavno in skušali bodo ovreči jih.

Iz Štanjela, 21. sept. — Danes zjutraj ob 1. uri tresčilo je v hišo tukajšnjega posestnika J. Abrama. K sredi ni strela nobenega zadela, a ušgala je pa podstrešje. Ljudje so kmalu prihiteli, a pomagati so mogli le malo. Nobene stvari ni bilo vsoti v roke; vsak je hotel delati po svoji glavi in z vodo, ki so jo doneli, niso mogli bliž. — Ker sem že enkrat opomnil, poznavljati moram zopet. Vsaka župa-

nija bi morala imeti vsaj najpotrebnejše gasilno orožje, ki bi o času potrebe bilo takoj pri rokah, in vsaj nekoliko izvežbane požarne straže. Največ poslopj je pri nas zavarovanih pri tržaški „Assicurazioni generali.“ Zastopnik te banke bi pač pravo pogodil, da bi preosl vodstvo te banke za brigalnico, ali pa, da bi vsaj nekaj pripomoglo, če bi si jo občina o-mišlila. V brigalnico s pretočno cevjo (Schlauch) bi lahko napeljali vodo iz kali in voliko izdatnejše gati nego s polivanjem. Razume se, da bi se morale tudi kali popraviti. Neki c. kr. namestništveni svetovalec se je izrazil o priliki, da ima vlada vsako leto več tisoč gld. odkazanih za napojišča žvine, pa da se nihče ne oglasi, kakor da bi poprav ne bilo treba. Nemeec bi rekel, če je tako stari materi vsoč, jo meni tudi prav.

Politični razgled.

Cesarsko pismo sklicuje državne poslance h prvi seji dne 29. t. m. Državni zbor bode skupaj sedaj le kake štiri tedne, potem se zberejo novembra meseca delegacije in decembra deželni zbori. Državni in deželni poslanci Kranjski in drugi sešli so se bili v Ljubljani, da bi se posvetovali, kako zanaprej postopati proti ministerstvu, ki je vodilo do sedaj Slovence za nos. Kaj se je pri tem posvetovanji sklenilo, nam ni znano, znano nam je le to, da je vse to le bob v steno. Od tega ministerstva in teh državnih poslancev nemamo ničesa pričakovati.

Naši Ogri so po zadnjih ruskih uspehilih v Bolgariji zelo iznemirjeni in to po pravici, teži jih slaba vest. Znano je, kako neznosno je njihovo postopanje proti vsem nemadjariskim narodom na Ogerskem, in bati se je, da se bode to strašno maščevalo ne le nad Madjari, ampak nad celo Avstrijo. V državnem zboru stavila sta poslanca B. Horvath in D. Irany interpelacijo do vlade v tej zadevi. Horvath pravi, da si pridobiva Rusija vedno večji upliv v Bolgariji ter se boji, da postane Bolgarija ruska provincaja namesto samostalne in svobodne Bolgarije, on ne razume, kako so mogle velevlasti privoliti v to, da se je knez Aleksander odstranil, ko je bilo ljudstvo z njim zadovoljno. Narod madjarski je dovolil mnogo žrtve za varstvo državnih koristij, a te žrtve se ne obračajo v korist državi, ako se dopuščajo na jugu take premene. Zato praša, ali je res ministerstvo vnanjih zadev le pogojno dovolilo, da se odstrani knez Aleksander, in se je li Rusija pridružila avstrijsko-nemški zvezi? Kaj bi storila Nemčija, ko bi se Avstrija uprla ruskemu uplivu na Balkanu? Irany je pa vprašal: je li minister vnanjih zadev vedel že naprej, da se namerava atentat na kneza Aleksandra in ali odobrava on rusko politiko? Če jo odobrava, kako se strinja to s koristimi ogerskimi in z narodnim pravom? Je li res, da ste Avstrija in Rusija sporazumljeni, da sme prva širiti svoj upliv na zahodni, druga pa na vzhodni strani? Če se vlade privoile ta prevrat in kak dobiček so Avstriji prisodile? Če vlada hoče varovati svobodno volitev bolgarskega kneza? Vlada ni na vse to še ničesa odgovorila in vse težko pričakuje odgovora ministerskega predsednika Tisze.

O bolgarskem vprašanji samem ni kaj posebnega poročati. Rusija je odposlala v Sofijo Kaulbars-a, bivšega poslanika na Dunaji, kot diplomatskega agenta. Dokler ta ne pride v Bolgarijo, ne pojde to vprašanje z mesta.

Tudi v nemškem državnem zboru, ki se je pred nekimi dnevi sklical, stavili so socijalni demokrati interpelacijo do vlade, ali je res, da je vlada dovolila v to, da se odstrani knez Aleksander v interesu Rusije in da se velezidajci ne kaznujejo, in dalje, kaj misli vlada storiti, da bi se varovale nemške koristi, ki so v nevarnosti, ker se ruski upliv na Balkanu vedno širi. Vlada ne bode na to ničesa odgovorila.

Razen tega zanima ves politični svet ustaja v Madridu na Španskem. Tam se je zadnje dni spuntalo kakih 300 vojakov in nekaj civilistov, ki so po mestu kričali: živela ljudovlada. Nameravali so prisiliti tudi druge vojake h pantu ter potem tudi po deželi nastajo širiti; toda za sedaj jim je izpodletelo. Vojaki so bili deloma razpršeni, deloma ujeti ter pričakujejo zasluženo

kazen. Vsekako pa kaže tó, da tudi na Špan-skem vre ter da bi bila lahko jednega dne kra-ljica prisiljena Španijo zapustiti.

Domače in razne vesti.

Razglas. Ker namerava deželni odbor ustanovi podružnico tukajšnji norišnici milosrdnih bratov, vabijo se vsi tisti, kateri imajo primerna ali taka posestva, ktera bi se lahko pripravila za ta namen, in bi hoteli ta posestva prodati ali v zakup dati, naj podajo svoje dotične ponudbe še v tekočem meseci deželnemu odboru. Posestvo, kakeršno se išče, mora biti v Goriškem mestu, ali v najbližji okolici, v zdraví in prijetni legi, oskrbljeno s pitno vodo ter obstajati iz enega ali dveh poslopij, v katerih se lahko prehrani 60 do 80 oseb; ono mora imeti prostorno, če mogoče sé zidom ograjeno dvorišče in vrt. Deželni odbor. Deželni glavar: Coronini.

K temu razglasu deželnega odbora dovoljujemo si opomniti, da noben deželni odbor v Avstriji nima pravice ustanovljati nove deželne zavode ali podružnice uže obstoječim brez sklepa dotičnega deželnega zbora. Goriški deželni zbor ni nikoli sklenil namerovane podružnice sedanji norišnici, zato je dotično odborovo delo, kolikor presega idejo in nasvet, neveljavno, ker presega njegovo postavno področje, in toliko večje graje vredno, ker nova podružnica, ako bi bila po vsem vsopredjena doseđanji bolnišnici, bi se dala v roke podjetniku, od katerega sedanji deželni odbor ne more zahtevati niti računov, niti osebnih podatkov, ker nima do njega nobene pravice razen te, da vzdržuje poslopije in da plačuje predpisano takso. Ako namerava deželni odbor izprostiti od prihodnjega deželnega zbora potrditev svojih sedanjih naklopov in morebitnih korakov, moramo reči, da je to jako drzno. Deželni odbor, naj izvršuje naročila deželnega zbora in naj ne sega v njega področje. Sicer smo pa tudi našeloma proti podružnici, katero namerava deželni odbor, kajti vspeh, ki ga hoče ž njo v zdravstvenem oziru doseči, doseže se lahko drugače in bolj po ceni. Iz norišnice naj se vzamejo tisti ljudje, ki niso nori, kakor je vodstvo že večkrat zahtevalo, in naj se denejo v hiralnico, kjer bodo stali na dan le 30 kr. namesto doseđanjih 50. Potem bo v norišnici in bolnišnici prostor, katerega zdaj pomanjkuje. Ako namerava deželni odbor z omenjeno podružnico stvariti fait accompli, kateri naj bi zabranil deželno hiralnico, moramo to namero odločno grajati, kajti taka ustanova bila bi podjetniku v korist (50 kr.), a ne deželi (30. kr.) Izgovor, da je stvar nujna in da se ne more odlašati, je za sedanji deželni odbor neveljaven, kajti pred tremi leti je dr. Rojko zahteval, naj se preiščejo vsestranske razmere v goriški bolnišnici, ali deželni odbor ni našel take pomankljivosti, da bi bil nasvetoval kako premembo. Odkod v dveh letih taka potreba? In če je potreba, zakaj se ni sprejel Jegličev predlog o hiralnici, v kateri bi stal bolnik 30 kr. na dan, namesto podružnice, v kateri bi se ohranila gotovo dnevna taksa od najmanj 50 kr.? Ako upravitelji dežele dovoljujejo za vsakega bolnika po 20 kr. na dan več nego je neobhodno potrebno, kako so se mogli lansko leto tako puliti za 20% doklade na zemljiški davek, da so nameravali zbornico zapustiti, ako bi se jim ne bila želja izpolnila? Ako ste norišnica in bolnišnica zares prenapolnjeni, naj se oddá nekoliko „norcev“ in bolnikov pridnim gospodinjam, ki jih rade sprejmejo na hrano in stanovanje po sedanji ceni, posebno ako jih je več vkup. Najbolj pripraven kraj za to bi bila kaka hiša na deželi, ne predaleč od mesta, kakor imajo v Italiji. Med tem naj se podružnica opusti in naj se ustavi deželna hiralnica, ki naj bo popolnoma v deželnih rokah, katero naj oskrbujejo ženske redovnice. Usmiljeni bratje imajo dovolj opravka in ne bodo po tem žalovali; dežela pa prihrani pri vsakem bolniku 20 kr. na dan. Ustanova in uprava deželnih zavodov in naprav je najhujša rana na goriških deželnih financah. Upamo, da deželni odbor nam priznane z nadaljnimi eksperimenti, dokler se stvari tem eljito ne pretresejo. Naglica ni dobra; to je pokazalo poročilo deželnega odbora (vit. Pajer) o bolnišnici pred 2 letoma, katero je spravilo deželnega glavarja v jako siten položaj, da je moral priznati v javni seji deželnega zbora bistveno pomoto o stvari, ki se je v deželnem odboru obravnavala leta in leta.

Naznanilo zastrañ šolskega leta 1886-87 na c. k. izobraževališči za učiteljice v Gorici. Učenke, ki želé biti sprejete v tukajšnje izobraževališče za učiteljice, vpisovale se bodo v ravnateljjevo pisarno, spremljane po svojih stariših ali njih namestnikih, 30. septembra od 8. — 12. ure predpoldne. Pri sprejemu naj se brezpogojno prinese: a) krstni ali rojstni list; b) zadnje šolsko spričevalo; c) spričevalo c. k. uradnega zdravnika, s katerim se dokaže popolna fizična sposobnost. Pri sprejemu v prvo leto se zahteva, da je učenka v začetku šolskega leta naj manj 15 let stara, spričevalo nrvnosti in zadostna izobraženost. Sprejem je odvisen od ostre pismene in ustnane sprejemne skiznje, pri kateri se úrja od

vsake učenke toliko znanosti, kolikor se je pridobi v pripravnici za učiteljice in sicer: iz veronauka, učnega jezika, zemljepisa in zgodovine, naravoslovja, prirodopisa, računstva in geometričnega oblikoslovja. Ako bi kakej učenki v večem 6 mesecev manjalo k zgoraj omenjeni starosti, more biti oproščena iz posebnih važnih razlogov po c. k. deželnem šolskem svetovalstvu. V c. k. dekluško vadnico sprejemale se bodo učenke 29. septembra od 8. — 12. ure predpoldne; te imajo brezpogojno prinesiti krstni ali rojstni list in ako so že kako drugo šolo obiskovale, tudi zadnje šolsko spričevalo. V IV. in V. razred dekluške vadnice se ne sprejemajo nove učenke, ker ni prostora. One gojenke in učenke, ki so bile že do sedaj na tem zavodu, imajo se oglašiti 1. oktobra po končanej slovesnej sv. maši pri dotičnih razrednikih in razrednicah ter imajo seboj prinesiti zadnje šolsko spričevalo. Kdor se ne oglaší o pravem času, ne bo de pozneje nikakor sprejet.

Razglas Dno 1. oktobra t. l. začne se šolsko leto na tuk. c. k. pripravljavnici za učiteljice. Učenci dobivajo podporo. V Kobaridu 20. septembra 1886. Vodstvo.

C. k. deška vadnica. Šolsko leto se prične 4. oktobra sé slovesno sveto mašo in nazivanjem svetoga duha. Vpisovanje doseđanjih učencev in onih za I. razred obeh oddelkov bode 28., 29. in 30. septembra od 9. do 12. predp. in od 2-4 popold. Vpisovanje in spejem tistih učencev, ki prestopijo iz drugih šol, bode pa 1., 2. in 3. oktobra od 9.—12. dopoldne pri voditeljstvu c. k. deške vadnice. Kdor se ne oglaší o pravem času, ne bo de pozneje nikakor sprejet.

Neki pobožnjak „Corrierove“ baže potožuje sé v „Corrierovi“ številki z dne 18. t. m., da čč. oo. frančiškani na Kostanjevici delajo, kakor se zdi, rusko propagando in da hočejo Gorico pociriliti. Po drugi strani da zaničujejo vse, kar je italijansko, in dosledno tudi goriške meščane. Ruska propaganda kaže se v tem, da zahajajo slovenski kmetje v obilnem številu na Kostanjevico in da je dal neki monih dopisniku na stavljeno prašanje slovenski odgovor. Zaničevanje in odvrivanje italijanstva vidi dopisnik v okoliščini, da je na Kostanjevici samo en samostanec Italijan; zaničevanje italijanskih Goričanov pa v tem, da oo. frančiškani ne vabijo več mestnih godcev in pevcev k procesiji na Veliko noč in na Sv. R. Telo. Nasledek tega zaničevanja po dopisnikovem mnenji je ta, da Goričani (Italijani) ne hodijo več na Kostanjevico razen kake pobožne ženice, in sklep se glasi: oo. frančiškani spreobrnite se, kajti Gorica je bila, je in bo italijanska.

Iz vsega se vidi, da pobožnemu dopisniku ni toliko za pobožnost, kolikor za italijanstvo goriškega mesta. Naj vé, da oo. frančiškani niso v to poklicani, da bi širili katero koli narodnost v smislu „Corriera“; ako pa njih miroljubnost in vpljdnost do vsakega brez razločka stanu in narodnosti „Corr.“ dopisniku ni po volji, naj ne dolži radi tega oo. frančiškanov, ampak svojo liberalno nestrpnost, katera v človeku ne vidi človeka temveč le Italijana ali Neitalijana. Hebrejci so delali razloček med judom in nejudom (gojim) in so zadnjega zaničevali; kristijani pa smatramo vse narode kot ravnopravne brate.

Podružnica Ajdovska z okolico družbe sv. Cirila in Metoda priredi v nedeljo, dne 26. sept. t. l. ob 7 1/2 zvečer v svojo korist v prostorih društva „Edinost“ veselico. Vstopnina: k besedi: udje: 30 kr.; neudje: 40 kr.; sedež: 20 kr.; k plesu: 1 gl. Gledé na blagi namen veselice se radodarnosti ne stavijo meje. Vspored. I. Nagovor: II. Dr. G. Ipa-vec; Mrak: četverospjev. III. F. S. Vilhar: Mornar; poje g. F. Stroj; spremlja na glasovirji gospica Dragica Haas. IV. Ch. B. Lysberg: Balada; igraša na glasovirji četveroročno gospici Dragica Haas in Evge-nija Godina. V. A. Hajdrih: Slabo sveča je brlela; četverospjev. VI. F. S. Vilhar; Lunica; mešani zbor. VII. Igra: „Oče so rekli da le“. Ob 4. uri popoldne istega dne, bode v Höhnovej gostilni prvi občni zbor podružnice „Ajdovske z okolico“ družbe sv. Cirila in Metoda. Zeleti je, da bi bila udeležba mnogobroj-na, da bi Ajdovičina pokazala v lepem svitu svoje slovensko lice.

Ivan Kafol, sin Ivana, posestnika v Ravnah, bil je preteklo nedeljo ob 8. uri zjutraj pokopan v Ravnah. Umrl je, 21 let star, na pljučni bolezní, katero si je bil nakopal kot enoletni prostovoljec na Dunaji. Studiral je jus (pravo) in bil jako pridén, pošten in nadarjen mladenič. Pogreba so se mnogo-brojno vdeležili Cerkljani, posebno pevci. Zapeli so mu pred hišo „Nad zvezdami“, in na grobu „Blagor mu“. Bridko žaluje oče vstled te zgube; a tudi vsi, ki so ga poznali. Tudi narod naš zgubil je zopet si-na nadarjenega in značajnega, kakeršnih ima malo. Naj v miru počiva.

Drobne novice. V Grgarji izvolilo je občinsko starešinstvo 21. t. m. prejšnjega župana g. Filipiča zopet soglasno za župana. Volitev je vodil dvorni svetovalec baron Rechbach. — Ustrelil se je v Gorici neki Karol Gruden z Nabrežne, 53 let

star, ki je došel prejšnji večer iz Trsta. V pismu pravi, da ga je bolehavost k temu napotila. — K o-lera se manjša v Trstu in v Istri. — Po dolgotraj-nih vročih poletnih dneh dobili smo z jesenjo pravo jesensko deževje. Vročini sledi zdaj gorki jug. — Gosposdična Marija Jug, do zdaj podučiteljica v Bi-ljani, imenovana je voditeljica privatni slovenski de-kluški šoli v Gorici. — Gosposdična Justina Micheli, asistentinja na slovenskem otroškem vrtu v Gorici, prevzame s 1. okt. vodstvo slov. otroškega vrta v Trstu. — V Kobaridu bo imela 26. t. m. usta-novni občni zbor podružnica sv. Cirila in Metoda za ondašnji okraj. — Mestno starešinstvo goriško proši deželni šolski svet, naj bi se uvedla za slovenske o-troke v Ajševici in v Starigori v 2. ž. letu italijanščina, v 4. pa nemščina kot učni predmet. Ako se te zgodi, bodo znali ajševski paglavci več jezikov nego kak starešina in postanejo lahko še ministri. — V Gorici ne sme se točiti novo vino do 15. ok-tobra in potem lo s posebnim dovoljenjem v vsakem slučaju. — Zemljemerec Ivan vitez Gasser vstopi v kupčijsko zbornico namesto umrlega A. Comarja, vo-ljenega iz vrste obrtnikov. — Kupčijska zbor-nica goriška podelila je že v tretje Ant. Plesničarju štipendij v znesku 602 gl., da dovrši nauk v umet-nem kovarstvu v tehnologičnem zavodu na Dunaji. V seji 20. t. m. sklenila je prositi, da bi namestništvo zopet dovolilo sejme v goriški deželi.

Predigre za orglje ali harmonij (tudi na kla-virji izpeljive). Zložil Danilo Fajgelj, Op. 15. (b). Na svitlo dala in založila „Glasbena Matica“ v Lju-bljani. Blasnikova knjigotiskarna in kampositalna. — Tako se zove najnovejšo delo našega marljivega skla-datelja. Ukusno kamnotiskani zvezek obsega 20 pred-igor in poiger, pisanih v tako zvanem S. Bacho-vem ali kontrapunktičnem slogu. Motivo k tem pred-igram je vzel skladatelj večinoma iz napevov, ki se nahajajo v I. delu „Cecilije“, kakor je to tudi v vo-doravnimi črtami zaznamoval. Ta zvezek ima kakor prvi lani izišli zvezek namen izpodrinuti ono smešno žlobudranje in vratolomno skakanje na orgljah, ki se večkrat sliši po naših cerkvah, čé, da so predigre. Največji muziki in skladatelji se niso smatrali igraši iz pisanih ali tiskanih predlog (Vorlagen); pri nas pa si upa vsak šušmar, ki se je naučil na glasoviru tolči 2-3 akorde, na pamet preludirati. To je prav tako nemuzikalno žlobudranje brez smisla in zvezo, kakor če bi hotel pridigar brez pripravljanja pridigati. In da nadaljujem to primero, trdim, da se mora prid-igra sé sledečim petjem prav tako vjemati, kakor uvod pridige s celo razpravo. — D. Fajgeljna pred-igre so sicer umetne, a ne pretežke. Da so popolno-gna cerkvene, mi ni treba omenjati. Se vé da je treba za sprotno izpeljavo teh prediger znati „nekaj več, ko hruške peč“. Saj za organiste, ki še not ne po-znajo, ne piše noben skladatelj. Sezite torej večši or-ganisti po zbirki, ki Vam je živo potrebna! Cena je 60 kr.

Poslano.

Oh, nemila osoda! uže zopet nova žrtev! uže zopet zgubili smo vrliga komaj 24 letnega mladenča Josipa Terčič-a, bivšega c. k. davkarskega praktikanta v Kanalu! Nemila smrt naredila je žaljivo družini preveliko in nepopisljivo žalost. Da, poštna roditelja pokojnikova, žalost, katero sta imela, in solze, katere sta potočila se svojo družino, s sorodniki in prijatelji, je nepozabni pokojnik gotovo zaslužil, kajti bil je dobra in preblaga duša, bil je izgled mladenčom, izgled sinovom v ljubezni in pokorščini do starišev. Vsi smo ga radi imeli in zvesto ljubili, svojim pred-stojnikom bil je pokoren in pri svojem opravihu de-laven. Zemljica naj Ti bode lahka, nepozabni Josip; ostaneš nam v večnem spominu.

Vi pak, žalujoči stariši, ne žalujte preveč; po-tolažite se; trdno upajte, da se enkrat spet veselo snidemo — in sicer stalno za večne čase.

Žalujoči prijatelji.

Kanal, 19. sept. 1886.

Zahvala.

Slavn. županstvu, vsem gosp. c. k. uradnikom, slavni c. k. davkarji, kakor vsem našim sorodnikom in prijateljem za podarjene vence, poštenim našim fantom in družicam in vsem onim blagim osebam, ki so se udeležile žalostnega pogreba našega prarabo umrlega, preljubega in nepozabnega sina

Josipa Terčič-a,

bivšega c. k. davkarskega praktikanta v Kanalu, izra-kano tu v imenu vseh sorodnikov svojo najtoplejšo in presrčno zahvalo. Bog plati vsacemu posebej.

Žalujoča stariša

Kanal, 19. septembra 1886.

IOSIP in MARIIA TERČIČ.

Listnica uredništva Gosp. L. V. v K.: Kakor do zdaj, tako tudi naprej. — G. dop. iz Kan.: Kakor vidite, Vas je drug prehitel. Hvala — G. M. E. v V.: Danes ni bilo mogoče.

ZA UČENCE

dobi se prav čedno stanovanje in dobra hrana v poštenu slovenski hiši. Učenci, ki iščejo stanovanje, naj se oglase pri odpravništvu (ekspediciji) „Soče“.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Iskrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se omanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letnimi besedami, ni drugega ko prevare, pogosto še škodljiva.

Samo Jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po čiviljajoči svoji moči na želodčne živece, si je pridobil prednost pred vsimi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega rabarbara, korenke, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusu, rigrcju, zabasjanju, hemoroidnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.

V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Posestvo

v občini Gabrije z novo hišo — ena soba v najemu za štacuno — in gospodarskim poslo-
pjem v sredi vasi, zelo pripravno tudi za krč-
mo, z lepim velikim vinogradom na visočini, pro-
stim od peronospore, z lepimi travniki in
drugim zemljiščem, prodaja se prostovoljno pod
ugodnimi pogoji — skupno, ali posamezno.

Natančneje se izve pri Viktoriji Ko-
ruza, hiš. št. 100 v Gabrijah, pošta Šmarije
(pri Ajdovščini).

Piccoli-eva esenca za želodec

G. PICCOLI Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in
trebuhu, bolezni, krč, želodčne in premen-
javne mrzlice, zabasjanje, hemoroidne, zlatenice,
migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah
po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.
Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za želo-
dec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih
vpešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.
Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Stöckl,

o. k. vladni svotovalec in deželno-sanitarni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila spričujejo tudi
gg. dr. D. Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracchi,
dr. Pardo — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodčna esenca ljub-
ljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne
moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne
župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni,
ki me prosi za jedno steklenico želodčne esence, kojih
imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik, Plomin, Primorsko.

Po 15 kr. steklenico prodaja v Gorici lekarna Pon-
toni, v Tolminu Palisca, v Korminu Franzoni, v Gra-
dišči Coassini, v Gradeži Pasqualis in nahaja se veči-
nom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in
Dalmaciji.

Rusko olje zoper protin

edino, mnogo tisočkrat sponoslo korenito sredstvo zo-
per protin, irganje, boleznim v križi, umrle ude itd. itd.
Nikdo ni se se varal v svojih nadah! Naj se ne opusti
poskušnja. Vsakdo bo iznajditelj hvalozven! Cena 50
kr., 1 gl., 2 gl. Glavna zaloga v „Engel-Apothek“ na
Dunaji, I. Am Hof 6.; v Gorici pri J. Cristofoletti-ju,
lekarji; v Trstu pri A. Praxmarer-ji, lekarji.

ŠOLSKE KNJIGE.

O začetku šolskega leta

priporoča

papirarnica in knjigarna M. COPPAG

v Gorici

svojo popolno zalogo

šolskih knjig

za vse javne in zasebne šole v mestu in na deželi
kakor tudi svojo velikansko zbirko vsakovrstnih rečij, ki se dotikajo šole,
po najnižjih cenah.

ŠOLSKE POTREBŠČINE.

Vrvarnica

Jožefa Barazzetti-ja

pri Soškem mostu, Via Cordatoli št. 4,
V GORICI,

izdeluje vsakovrstne vrvi (štrike) in vr-
čice z roko iz same konopnice, močne,
trpežne, po najnižjih cenah, ki se ne
bojijo tekmecev.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je
prava dobrodujna pomoč in ni treba mno-
gih besedi, da se dokaže njihova čudovita
moč. Če se le rabijsko nekoliko dni, olajšajo
in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želo-
dčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zo-
per hemoroide, proti boleznim na jetrih in
na vranici, proti črevesnim boleznim in proti
glistam, pri ženskih mesečnih nadržnostih,
zoper beli tok, bojazn, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno
kri. One ne proganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas
obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; z
narobe in pošiljatve pa edino v lekar-nici Cristofoletti v
Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in
v lekarni Alla Ma-donna v Korminu.

Ena steklenica stane 30 novcev.

Št. 249/4p.

Oznanilo.

Naznanja se, da navadne vsakoletne počit-
nice bodo trpele od dne 3. do vštveši 17.
oktobra; zavoljo tega prične zopet navadno u-
radno poslovanje s strankami dne 18. istega
meseca.

Med počitnicami je ustavljeno vsako raz-
motrovanje opravil v obeh oddelkih.

Od ravnateljstva nastavljenice in k nje združene hranilnice.

V Gorici dne 13. septembra 1886.

Ravnatelj
LOVISONI.

Ig. Heller na Dunaji.

II. Praterstrasse 78.

Kmetijski stroji.

Mlatilnice z gepljem, trijerje, čistilnice,
žurilnice, rezilnice, drobitnike, vinske
stiskalnice

najnovije izborne sestave, z najbolje tvarine, kar je
najizvrstnejše v tej stroki, prodaja imenovana tvrdka
— v vaktarim poročtvom — po najnižjih cenah.

Plača se po volji; ilustrovani ceniki po zahtevi
brezplačno in prosti poštne.

Prekupci in pošteni posredniki
sprejmejo se pod najugodnejšimi pogoji.

Knjigarna in papirarnica

PALLICH

v Gorici

priporoča svojo bogato zalogo vsako-
vrstnih šolskih knjig in šolskih potreb-
ščin za c. k. gimnazij, c. k. višjo
realko in za vse druge učne zavode v
mestu in na deželi.

Na prodaj

je v Oseljanu Šempasko županije

POSESTVO,

obsegajoče lepo zemljišče, ki meri enajst
njiv, gozda in orane zemlje, zasajene s trta-
mi, ob vožnji cesti, ki vede od Lijaka v Kar-
nico, — ter prostorno in lepo hišo za ko-
lona (kmeta). Čez posestvo teče vode za
eno mlinsko kolo, ki nikoli ne usahne.
Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri upravn-
štvu lista, ki pové lastnikovo ime.

JOŽEF CULOT

V GORICI.

Zaloga kinkalij (kratkega blaga).

Na debelo in na drobno.

V Raštelji šte. 2 in 25. V lastni hiši.

VELIKA ZALOGA

igelnikov, igel, albumov, trnkov (za ribji lov),
prstanov, igrač za otroke, palic, bižutarij, ustnikov
za smodke, oblatov, mošnj, gumbov, zapestnikov,
britev, mednih ali mesingastih gumbov, črninikov,
zvončkov, svečnikov, cerv ali trobk (rorov) za lule,
leseni sodnih pip, papirja za cigarje, odmašilnikov,
pečatnega voeka, nožev, šestil, zavrtkov za pisma,
okvirjev za podobnine, molkov, svetih podob, razpel
(križev) in svetinj, kovinskih žlic, žličic za kavo,
naprstnikov, pletnih igel za nogovice, škarij, lasnih
ključnic za ženske, načelkov, železnih kletk, iger,
podstavnikov za čaše in kozarce, svinčnikov, pod-
vezč, duš za svetilnice, strojev za španjoleto in
butelje, peresnih ročnikov, mlinov za kavo, obraz-
cev, očal, uhaov, voščila za čevlje, stenja, jeklenih
in gosjih peres, peresnikov, biserov, glavnikov, lul,
črnega peska, ključnikov, listnic, penaznih mošnjic,
urnic, škalic za vžigalice, posodja, brivnih britev,
mžil (žajf), popotnih šatuljev za moške in ženske,
škatelej za žgavni tabak, staničnih metel, metlic in
ščetk, zrkal, traku, bucik, tabačnic, skrilnih tablic, pe-
resnih nožev, toplomerov, hlačnikov, popotnih torb,
mahalc, rumenjakov (cekinov) za igro, vžigalnih
klinčkov, sladornic.

Pa tudi povrtnega semena vsake baže in go-
tore dobrote.